

T'SERCLAES DE WOMMERSOM, graaf
Théodore-Emile de (Brussel 28 augustus 1809 –
Gent 25 mei 1880).

Was een verre nazaat van de Brusselse patriciërs-
familie T'Serclaes en begon zijn rechtenstudie aan
de Leuvense universiteit. Tijdens de Belgische Re-

volutie nam T'Serclaes de leiding van een groep vrijwilligers en werd op 25 september 1830 zwaar gewond. Op 7 november 1830 werd hij districts-commissaris voor Leuven. In 1831 nam hij als luitenant-kolonel aan het hoofd van een vrijwilligerskorps deel aan de Tiendaagse Veldtocht. In 1834 beëindigde hij zijn rechtenstudie aan de universiteit van Gent en werd arrondissementscommissaris van Verviers, Leuven en Brussel; provincieraadslid van Brabant (1836) en secretaris-generaal bij het ministerie van buitenlandse zaken.

In 1847 werd T'Serclaes Kamerlid voor Oost-Vlaanderen. In die hoedanigheid ontpopte hij zich als een verdediger van de 'Vlaamse' taal als cultuur-instrument. In twee toespraken in juni 1849, verzette hij zich tegen de volgens hem nefaste **taalpolitiek** van Joseph Lebeau en voorspelde de grootste gevaren voor de Belgische eenheid, indien de door de meerderheid in het land gesproken 'Vlaamse' taal verder zou worden verdrukt. De Brusselse toneelmaatschappij **De Wijngaerd** benoemde hem uit waardering voor zijn betoog tot erelid. Ook het **Vlaemsch Gezelschap** van Gent steunde hem om zijn Vlaamsgezindheid. In 1856 verleende koning **Leopold I** hem de erfelijke titel van graaf. Het jaar daarna werd hij benoemd tot gouverneur van Limburg en in 1873 tot gouverneur van Oost-Vlaanderen.

LITERATUUR: Poplimont, *Notice historique sur la maison de t'Serclaes*, 1867; – T'Serclaes Biolley, *Fortiter et Fideliter*, 1950; – J. Lebeer, 'Serclaes de Wommersom, Emiel de 't', in *NBW*, III, 1968; – B. de Cock, *Zestig jaar onmondigheid van het volk*, 1969; – A. Monteyne, *T'Serclaes, een Brusselse familie*, 1991.

ANDRÉ MONTEYNE